

Palyaçosuz da Gülebiliriz

– KONUK YAZAR · 15 Ekim 2016

PALYAÇOSUZ DA GÜLEBİLİRİZ

Gülmek güzelleştirir insanı. Büyüklerimizden, hatta ninemden de dinlemiş olabilirim; aklıma bir hikâyecik geldi. Fareler her şeye dokunur bilirsiniz. Köy evlerinde ahşap ve toprak yerleri eşeleyip eve girmeyi başaran bir fare efendi ekmeği kemirmişse büyüklerimiz ekmeğiğin orasını hemen kesip atarlar. Ya cinsel bölgesiyle ekmeğe ve gıdalara dokunduysa! Gören yok, dokunmadığı ne malum. Hayvanlarda avret mahalli ve edep konusuna dair bilgi yok ne de olsa, kıyafetsiz ortalıktalar. Dünyaca ünlü Beethoven'ın çok beğenilen 9. Senfonisini dinleyip ardından da okul zillerimizde örnek ses olarak seçtiğimiz sevgili Mozart'ın 40. Senfonisini dinlerken o esnada bir yandan da deneme yazmaya başlamıştım. Piyano sesi sözsüz müzikle ne güzel hafifletiyor yorulan bedenimizi ve ruhumuzu. Bu iki parçanın sözsüz, klasik müzikle beynimi dinlendiren havasında tam da gülebileceğim o bilinen yazıyı okudum ekranda:

Yavruları öldürülen bilge bir fare şöyle haykırmış:

Bu insanları anlayamıyorum. Gıdalara dişimizi sürüyoruz. Bedelini canımızla ödüyoruz. Oysa başka yerlerimizi sürünce fark etmeyip yiyorlar, itiraz etmiyorlar.

Gülme becerisi de temel bir ihtiyaç aslında. Bu fıkrayla hafiften gülmeye başlayın. Bizler palyaçosuz da gülebiliriz. İlle de kocaman takma kırmızı burnu, iri pabuçları ve yüz boyasıyla suratı boyanmış makyajlı bir palyaço olmaya ne lüzum var. Sırıtmadan, hafif tebessümle, kahkahayı arka sahnede bırakan tatlı bir etkinliktir gülme sanatı. Gülme sanatı dedim çünkü gülebilmek de bir ayrıcalıktır. Tıpkı sanattaki biricik olma durumu gibi gülümsemek de kişiden kişiye değişir ve her birimiz için biriciktir. Gülüşüyle etrafını renklendiren, ses tonuyla ben de buradayım dercesine o özgün karakteriyle kendisini özlettiren insanlarımız vardır.

Komik bir fıkra anlatmak da kabiliyet işi. Kolay değildir öyle fıkra anlatıp onu jest ve mimiklerle dinleyiciye aktarabilmek. Kimisi de hiç sözlü konuşmada bulunmadan mim ve pandomim sanatı ile karşındakini güldürmeyi başarır. Sessiz sinema, kulaktan kulağa oynanan oyunlar ve küçük skeçler de hayata renk katar. Pandomimi en güzel haliyle de tecrübeli bir palyaçodan izlemek makuldür. Güzeldir gülmek. Şivesiyle, fıkrasıyla, orta oyunuyla, halk oyunları, söyleşileriyle her bir Anadolu kültürü kendi toprağından örneklerini sergiler. Gülüp kafa dağıtabiliyorsak şükredecek çok şeyimiz var demektir. Gülmenin tadı, gülümsemenin semeresi, hafif bir kahkahanın gevrek havası nasıl da coşturur kalbimizi.

Etraftaki kuşlar, bahçemizdeki iğde ağacı, her derde deva olan kudret narının açılınca etrafa yayılan

tabloluk görünümü tebessüme sevk eder insanı. Hayat güzel, sevince ve sevilince daha da güzel. Bir başkadır güne sevinçle uyanmak ve bir başkadır gülümseyerek güneşi selâmlamak. Yüzünüzden gülümsemeniz, odanızdan gün ışığınız, evinizden güneşiniz, kalbinizden sevgi ışığınız, bahçenizden gülleriniz hiç solmasın inşallah.

KONUK YAZAR